

Regionale samenwerkingsverbanden sluiten zich aaneen

EDR-Eures Crossborder gaat na tien jaar op in groter geheel

Op een feestelijk symposium in Hotel Alte Werft, een voormalige scheepswerf in het Eemststade Papenburg, is de balans opgemaakt van tien jaar EDR-Eures Crossborder. Meteen daarop werd de fusie gepresenteerd met andere samenwerkingsverbanden tussen Nederlands-Duitse grensregio's.

Roelof van der Velde

Rudolf Sievers, voorzitter van EDR-Eures Crossborder, wees op de symbolische betekenis van de symposiumlocatie. De 'Meyer Werft', momenteel een van de grootste en meest vooraanstaande werven van Europa, is er ooit begonnen. De werf heeft zijn bestaan opgebouwd op de scheepbouw-kennis van Nederlanders. Papenburgse arbeiders werkten als seizoensarbeider bij Hollandse boeren en vrijwel alle Papenburgse zeeschepen gebruikten het Friese stadje Harlingen als overwinteringshaven. Dus ook ver voor het bestaan van een EDR-Eures Crossborder vormde de Duits-Nederlandse grens voor de arbeidsmarkt geen belemmering. Prof. dr. Jouke van Dijk, hoogleraar Regionale Economie aan de Rijksuniversiteit Groningen, keek uitgebreider terug op tien jaar mobiliteit op de internationale regionale arbeidsmarkt. Hoewel Van Dijk grensoverschrijdende mobiliteit niet als doorslaggevend beoordeelt, kan die volgens hem wel een belangrijke bijdrage leveren aan de oplossing en vermindering van arbeidsmarktproblemen. Daarbij valt op dat in de periode 1999-2005 de grenspendel van Nederland naar Duitsland is afgenomen, terwijl de pendel van Duitsland naar Nederland juist groeide. Van Dijk wees overigens ook op de keerzijden

van mobiliteit, zoals reiskosten, files en milieuschade. Grensoverschrijdende mobiliteit kent nog veel belemmeringen. Diploma's van bepaalde vakopleidingen worden niet overal erkend, er zijn verschillen in fiscale regelingen, sociale verzekeringen en ziektekostenregelingen. Ook de grensoverschrijdende infrastructuur is niet altijd adequaat geregeld. Tien jaar EDR-Eures Crossborder heeft dat nog niet volledig kunnen oplossen.

Stap verder

Paul Bloem, hoofd personeelszaken van de Meyer Werft in Papenburg, plaatste het thema van de arbeidsmobiliteit in een groter kader. Bloem vindt het terecht om belang te hechten aan grensoverschrijdende mobiliteit. Tegelijkertijd bevreemdt het hem dat Europa de ogen sluit voor de realiteit als het om de volgende stap gaat, namelijk globalisering – dat vindt hij een enorme bedreiging voor de Europese industrie. Bloem hield een vurig pleidooi voor investeren in de toekomst en het vergroten van scholingsinspanningen. Europa kan het zich niet permitteren mensen aan de zijlijn van de arbeidsmarkt te laten staan. De opdracht aan de industrie is duidelijk te maken dat meer flexibiliteit, mobiliteit en betrokkenheid de prijs vormen voor onze levensstandaard: 'Ich bin teurer so soll ich besser sein.' Bloem wees verder op het belang van het fiscaal ontzien van de factor arbeid, het nut van kennisoverdracht en de vorming van zogenaamde 'Beschäftigungspools'. Het curriculum in het onderwijs moet zo veel mogelijk afgestemd zijn op de behoeften van het bedrijfsleven. Hij pleitte daarbij voor het vormen van regionale clusters, waardoor grensoverschrijdende activiteiten mogelijk worden. Deze zijn voor sommige sectoren zelfs noodzakelijk. Door kennisoverdracht kunnen meerdere bedrijven profiteren van R&D en wordt de economische structuur versterkt.

Schaalvergroting

Aan het eind van het symposium maakte Rudolf Sievers bekend dat er na tien jaar een einde komt aan een zelfstandig EDR-Eures Crossborder. Schaalvergroting dwingt tot een fusie met Eures-Euregio, de crossborderregio waar Twente en de Achterhoek deel van uitmaken. Deze samenvoeging werd zichtbaar gemaakt door met een ouderwetse zeemans-knoop de handen van beide regiovoorzitters symbolisch aan elkaar vast te binden. Op een groot scherm verscheen daarna de naam van de nieuwe regio: EURES Rhein-Waddenzee.

Foto: Frits Haasjes

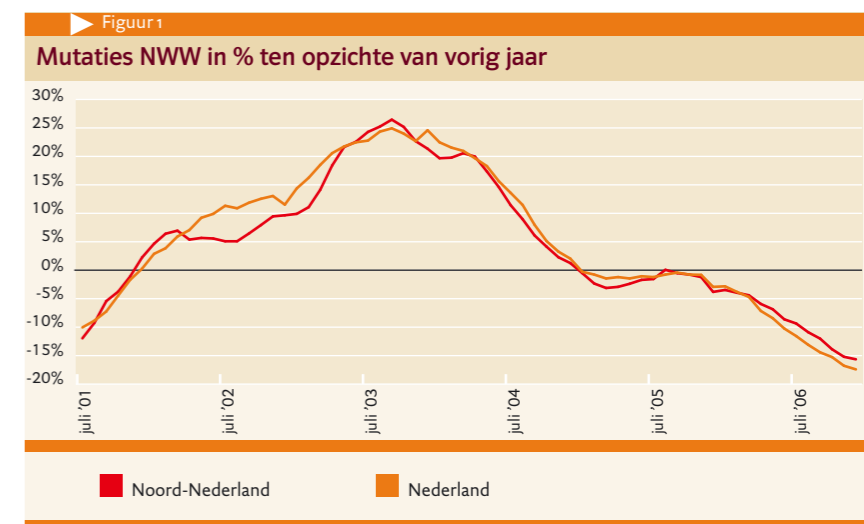
Na een voorsprong gaat het nu iets langzamer dan landelijk

Werkloosheid in Noord-Nederland hard gedaald

Eind december 2006 stonden bij CWI in Noord-Nederland 72.025 niet-werkende werkzoekenden (nww) ingeschreven. Een jaar eerder waren dat er 85.479. Dit betekent een afname met 15,7 procent (tegenover 18,4 % landelijk). De werkloosheidsdaling begon in januari 2005.

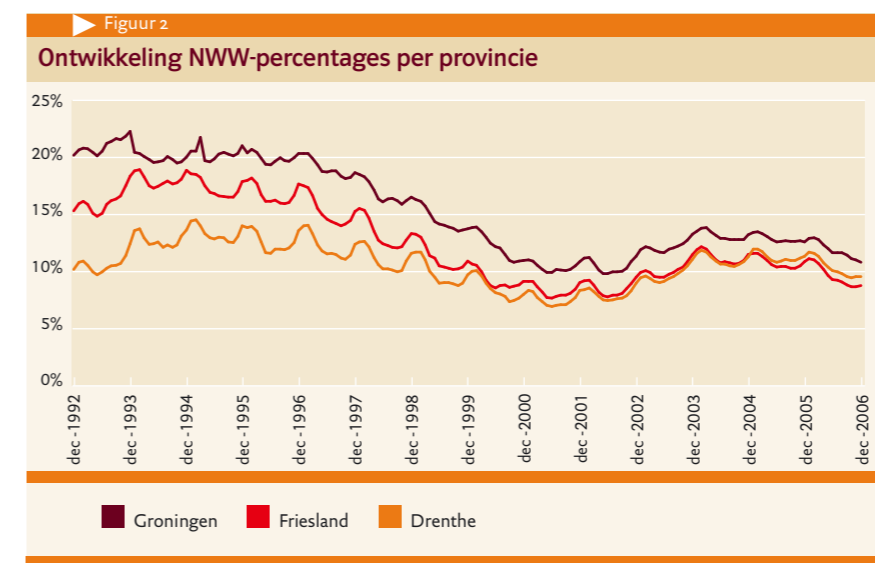
Roelof van der Velde

In grafiek 1 is de maandelijkse mutatie in het bestand nww voor Noord-Nederland en Nederland over een langere periode weergegeven. De gegevens worden steeds vergeleken met die van dezelfde maand een jaar eerder, zodat er van seizoensinvloeden geen sprake is. De omslagpunten zijn duidelijk te zien. Eind 2001 stijgt de omvang van het nww-bestand voor het eerst weer, na een lange periode

van afname. In de laatste maanden van 2003 is de toename het hoogst, om daarna geleidelijk aan af te nemen. In januari 2005 is er voor het eerst weer sprake van een daling. Aanvankelijk zeer aarzelend, maar in de loop van 2006 steeds duidelijker.

Over de gehele periode genomen is de ontwikkeling in het noorden iets gunstiger dan voor Nederland als totaal. De laatste maanden valt echter te constateren dat de daling van het aantal nww in het noorden licht achterblijft bij de rest van Nederland.

Werkloosheid per provincie

De procentuele daling van het aantal nww is het grootst in de provincie Friesland (-18,5%). De provincies Groningen en Drenthe blijven daarbij met een daling van respectievelijk 13,5 procent en 15,3 procent licht achter. Voor beide provincies geldt dat de versnelling in de daling van het nww-bestand iets later is gestart dan in Friesland, maar nu ook volledig op gang komt. Absoluut gezien staan er in de provincies Groningen en Friesland respectievelijk 27.515 en 24.425 personen als nww ingeschreven. Voor Drenthe bedraagt dit aantal 20.085.